

"זכרה" (וצפרט אס מזדמן צעת רלון) מתקיימת כולה ולא רק המחלה וז"ש עמך צפיהם "יצרכון" (בדרך זכרה ולא בדרך חפלה ויש להם מעלה [בעידני שאסמכוהו ושלחוהו הוצור] צצחי ותגזר אומר ויקס לך היינו לכין בתפלתן גם בדרך "זכרה" כנז' ועי"ז יהי המעלה) ומצרכות פיד כולם (ולא רק המחלה כמו בתפלה כנז') יתצרכון:

צ. עוד שם, ואל יאמר פיהם דבר שלא כרלונך. לכאוי ה"ז פתיחה למלכיות זכרונות שופרות שהם מסודרים מאנשי כנז"ג וגמ' וכן הפיוטים המקובלים ומסודרים במחזור ויאמרו רק כנוסח הזה ול"ש צזה לומר שאל יאמר פיהם דבר שלא כרלונך כיון שכן הוא מסודר הנוסחא מאבותינו הקדושים זי"ע ה"ז ממילא (הנוסח) כרלונך, אך י"ל כי אחז"ל (סנהדרין ק"י): רחמנא ליצ"א צעי ולא רק הפה משפך לחץ כנודע וז"ש ואל יאמר פיהם (בלבד) דבר (כי זהו) שלא כרלונך (כי רחמנא ליצ"א צעי ורלוננו ית"ש רק שתלך התפלה מהלכ לחץ דרך הפה ומתקבלת לעוצה. כיה"ר):

צא. הגה בתפלת אבינו מלכנו זר"ה ועשי"ת אשר גדלה מעלתה (ועוד יסודתה זהררי קודש מרבותינו התנאים רע"ק ודעמי" זי"ע) נשתרצב המנהג בעטות שהש"ץ ולצור אומרים יחד אבינו מלכנו רק כשמגיע לא"מ כתצנו בספר חיים טוים אז מתחיל הש"ץ בקול רם א"מ כתצנו וכו' והלצור רק אח"כ (חז"ק) עד א"מ כתצנו בספר זכיות ואח"כ שוב אומרים יחדיו בלחש כל הא"מ. ויש צקבלות שמקדימין ומתחילין בקול רם א"מ החזירנו בתשובה שלימה וכו' עד כתצנו צם זכיות כנז' וכל זה איננו שור וישר לכל צד דעה. וחוששני שמעוררים קטרוג ח"ו דה"ז בכלל מ"ש בתחזוק"ק (תיקון ו') אלא כולו לווחין בללותין ציומא דכפורי ככלצים הצ הצ לצ לנא מזונא סליחה וכפרה וחיי כתצנו לחיים ואינון עזי נפש ככלצים וכו' דלא חית מאן דקרא לי בתיובתא דיחזור לשמא דקוצ"ה דאיכו מרחקא מיני למיחדר לגבי וכו' ואינון ע"ר דכל חסד דעוצדין לגרמי" עבדין ועוד אינון שאלין מזונא וכו' עכ"ה. ולכאוי יש לדקדק, ה' מ"ש כולו "לווחין" הצ לנא חיי ומזוני כתצנו לחיים וכו' וכי דוקא החסרון מה שזוחין בקול רם והלא גם בלחש אס יתפלל רק על לורך עגמס ולא על קידוש שמו הגדול שיחזור צביאגלצ"ג ג"כ הוא מע"ר דעבדין רק לגרמי" כנז"ל, צ) הלא כתצנו כצר צס רציו הצעש"ט הקדוש זי"ע דאס כונתו לש"ש צחיי ומזוני כדי לעשות רלון הקצ"ה מותר להתפלל על כל זה וה"ז לרכי גצוה וצפרט צימינו. (וזכו יש לתרץ דכונת הזוה"ק כשאין כונתו לש"ש רק ללורך הנחתו בלבד צחיי ומזוני אז ה"ז כמו כלצין וז"פ) אמנם, יוצן צזה (אס כי נראה כמו דרך נחות. אצל צאמת הוא כן) דהיינו שכל תפלות האציו מלכנו שהם דברים העומדים צרומו של עולם לגדל נחיתתן לתיקון עולם

הישועה קימעה קימעה לאט לאט ועתה צצוה הישועה ילא כצרק חלו להפיל כל שונאנו וצ"צ לגאלנו (וכמ"ש צפע"ח פ"ז משער חג המלות צד"ה ה' לחמא מהודענא לכו מחר"י וכו' עי"ש וכמ"ש כ"פ צחיצורנו הלא המה צדפום וצכתוצים וכמ"ש זה מקרוב גם צהגרות הירושלמי (צרכות פ"ה ה' א') ולהי הישועה לגאלנו צצ"ה:

פו. בירושלמי (צרכות פ"ה ה' א') דרש עכ"כ (תהלים צ' - י"ה) עבדו את ה' ציראה וגילו צרעדה, א"ר אחא לכשיצוא יום רעדה תגילו עכ"ה. ואין פ"י להצצרים מהו כונתו ליום רעדה ושלריכין לשמוח אז, והנה צצצלי (צרכות ל' ע"צ וכן ציומא ד' ע"צ) נאמר להיפך צמקום גילה שס תהא רעדה, היינו שלא להקל ראשו גם צעת שמחה אצל לפי"ד הירושלמי ז"ע להצין כונתו, ונראה דקאי על יום רעדה הוא יום ר"ה ויו"כ וכמ"ש זוחלים ורועדים מאימת הדין עכ"ז תיקנו צפיוטים שירים ותשצחות ונוהגים לומר אותן צניגוני שמחה כדי לחזק לצ צני ישראל צאמנע הרעדה שלא להיות צעצצות ח"ו צתפלתנו, רק לשמוח ולצטות צה' וצחסדו הגדול עלינו, (ועי"י מ"ש לעיל צמאמרנו זה חות ל"ד צסס אלאזמו"ר זי"ע מפה"ק) וז"ש עבדו את ה' ציראה (צימי נוראים שהעצודה הוא ציראה) וכשיצוא יום רעדה (יום ר"ה כנז') תגילו (צעת חמירת ושירות פיוטי תהלת ה') וצזה נמתקו הדינין צשורשן צצינה עילאה דמינה כל חידון נפקין כנודע:

פז. א"י עפי"ד החוס' (צרכות דף י"ז ע"צ) צד"ה והן מזונין צזרוע וכו' עי"ש דהלדיוקים שהם יראי ה' כל השנה צאים צזרוע צר"ה ויש להם לשמוח ולצטות בלדקתם וזכותם וז"ש עבדו את ה' ציראה (היינו הלדיוקים שעוצדים הש"י ציראת ה' כל הימים וכל השנה) וכשיצוא יום רעדה (ר"ה) תגילו (צאים ונוטלים צזרוע צרחצת הלצ כמ"ש הפייטן לר"ה על הלדיוקים הן צזרוע עדיך צאים וכמ"ש החוס' שס צגיי הפיוט) כנז': [ועי"י מ"ש צדצ"ת מהדורא ו' חות ע']:

פח. בר"ה (דף ל"צ ע"ה) מנין שאומרים מלכיו"ת תניא רבי אומר חני ה' אלקיכ"ס וצחדש השציעי זו מלכות עכ"ל הגמ'. נראה רמזו כפשוטן של סוד הדצרים כי מעוררים אז צר"ה ותמלוק אתה הוא ה"ה מהרה לצדיק על כל מעשי"ך וכו' היינו שיחגלה כצוד מלכותו ית"ש צ"צ גם צמלכות דעשי"י שצעשי"י למטה על כל מעשי"ך וז"ש מלכיו"ת חני ה' אלקיכ"ס (מלכות דלתתא) וצחדש השציעי (שהוא מדה השציעי"ת לשצעת ימי צנין) זו מלכו"ת (כנז'):

פט. בתפלת ה' עס פיויות וכו'. עמך צפיהם יצרכון (קשה וכו' כהנים הם לצרך את העס הלא רק מתפללים הם הש"ל צשליחות הלצור) ומצרכות פיד כולם יתצרכון, וי"ל כי הנה קי"ל עדחז"ל (ויק"ר פ"י) תפלה עושה מחלה והיינו אמרו רק תפלה אצל

צלחש וכשמגיעין לכחצנו לחיים מתחילין לווחין (צקול רס) החזן ואח"כ הקהל חבל להלן וצחוכס תפלות אח"כ הרס קרן ישראל עמך. הרס קרן משיחך ובהנה זהו חוטפים וצלחש שזכו חינו עיקר חללס, כמו שאין חוששים ליקרר דשמא רצא שיחזור ויתגדל צ"ב. צהרמת קרן משיחנו ורק אלו אח"כ כחצנו לחיים פרנסה וביולא זהו "לווחין צקול רס והיינו כד' החיזוכ"ק הג"ל (ימה) שמתחילין צקלת קהלות כנ"ל אח"כ החזירנו צתשובה שלימה צקול רס הוא רק כמו לעוור העיניים ולפשוט עלפים והא ראי כי מיד כשהגיעו כנ"ל לאחר כחצניו וכי חוטפים השאר צלחש) ע"כ צודאי נכון וכמו כן הוא מנהג אבותינו הקדושים ז"ע צבית מדרשו שאומרים הכל ציחד וצנעימה החזן והקהל ולא לווחין כלל צפרעות אחיז מהס. ורק צנעילה הנהגו (וכן המנהג צכמה קהלות וצתי תפלות) צעת רלון והכל הולך אחר החתום לומר כל הא"מ צקול רס חזן וקהל זה אחר זה [ועיי' צדצרינו לקמן מאמר יום הקדוש אוח עו"צ] ועוררני ת"ח א' ליש צקלת מה שנשתרצצ המנהג שאומרים אח"כ כחצנו החזן צקול רס מפני שיש צסידורים הנוסח צת"ל "זכרנו" וצנעילה, "חתמנו" ומפני הע"ה שאינם יודעים להצחין ע"כ מתחילין צקול רס כדי שלא יעשו — והוא דחוק — והאמת כמו שכתבנו כנ"ל:

צב. בזכרונות לר"ה. צפסוקים (ירמיה צ' - צ') זכרתי לך חסד נעוריק אהבת כלולותיך לכתך אחרי צמדצר צארץ לא זרועה ונא' (שם ל"א - י"ט) הצן יקיר לי אפרים וכי כי מדי דצרי צו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחס ארחמנו נאום ה'. היינו כי תכלית הצריאה הוא שלא נאכל נהמא דכסופא מה שיתנו לנו מן השמים שלא עיי מעשינו רק צתורת חסד וחמינה על כן נלעוינו על המלות לעשותם כי לולא זאת היו יכולים ליתן לנו מן השמים צתורת נדקה וחסד כל משאלותנו. כי מדרך הטוב להעיב, ומה איכפת לי להקצ"ה צשוחט מן העורף או שוחט מן האורח אלא ניתנו המלות רק ללרף צהן את הצריות (כדאמרי צמדרש שמואל פ"ד), וגודע כשנותני לנו עוצות מן השמים שלא עיי מעשינו הוא צצחי נוקצא המקצלת לא כן כשהוא עיי מעשינו הוא צחי מיין דוכריין וצצחי שדר"ל ישראל מפרנסים לאציהם צצשמים כציכול ואנו צצחי זכ"ר עיי מעשינו העיקר הוא עיי נסיון כי לולא זאת אין תכלית צהפעולה כי מה איכפת להקצ"ה וכי כנז' רק עיי נסיון ניכר רלוננו הטוב אליו ית"ש וזהו הג"ר למעלה וזהו זכרת"י לך חסד נעוריק (היינו שזה זכרת"י לך חשצתי לך צצחי זכ"ר המשפיע מה שעשית חס"ד נעוריק היינו שאתם עשיתם צתורת חס"ד ולא צצחי מקצל החסד מלמעלה) אהבת כלולותיך. לכתך אחרי צמדצר צארץ לא זרועה (היינו כי על כן חשצתם מעשיהם לצחי זכ"ר יען שהי ע"י נסיון גדול לכתך אחרי צמדצר צארץ לא זרועה רק שהאמינו צה' וכנז') וז"ש הצן יקיר

לי אפרים וכי כי מדי דצרי צו (וכציכול רולא לדצר צזכותנו להמליץ צעדנו צמשפט) זכור אזכרנו (זכ"ר אזכרניו יעשה צחי זכ"ר המשפיע ממעשינו) עוד (גס) צמלצנו השפל כעת שאנו צצחי נוקצא המקצלת יזכור לנו הנסיונות שעצרו עלינו ועוד נמלא צנו שציצ חמונת ה' ועיי' יעשה ממעשינו צצחי זכ"ר וא"כ הרי עשינו כרלון הצריאה מאתו ית"ש) על כן המו מעי לו רחס ארחמנו נאום ה' (זהו יזכור לנו למען ירחמנו) ויגאלנו צמהרה דידן כיכ"ר:

צג. לצופה נסתרות ציוס דין לקונה עצדיו צדון. ההמשך וסמיכות זל"ז, י"ל כי הנה יש ענינים שנראים כעונות גדולים ונוראים חמנס צנסתרות סתרי סתרים המה נחולים לעניני תיקון העולם המגיד מראשית אחרית ית"ש ליפה ומציע עד התכלית כמו מעשי לוע וצנותיו ומעשה דתמר וכי' (והנה צצר כחצנו [צאות ע"ג] כעין זה על הפיוט ונתנה תוקף וכי' וחומס י"ד כל אד"ס היינו משיח נדקנו שהוא הכולל כ"ל אד"ס ותיקונו ור"ת אד"ס אידס דיד משיח נריך לחתום על הגמ"ד אס חינו החטא נחון עצירה לשמה לתיקון התכלית ציאת משיח נדקנו כי אז חינו חייב צדצר ואדרצא נריכין לזכותו ולחשיעו צכ"י ואכמ"ל) והנה משי"ח נקרא קניין וכמו הצדיקים מוסדי הארץ שעליהם נצרה העולם וכמו הצרה"ס קנין א' כדאיתא (צאצות פ"י מ"י) וכנודע, וז"ש ללופה נסתרות"ה (גס) צהעצירה שנראה צנגלה להצ"ד חטא גדול חמנס הוא ית"ש היודע תעלומות ולופה נסתרות שכך היתה רלנו צהסתר לתכלית הגאולה שלימה צ"צ כדי) לקוני"ה עצדיו (קניין עצד"ו משיח צן דוד שיצא ויגאלנו צקרוצ ועיי' מזכנו ית"ש צדן והמ"י קלת), וה' יושיענו צקרוצ צישועה שלימה:

צד. בתפלת האוחז ציד וכי' היודע יר כל ילורים וכל מאמינים שהוא יולרס צצטן הכל יכול וכוללס יחד. י"ל ההמשך וסמיכות עפ"י ד רציו האריז"ל צליקוטי הש"ס (צש"ס עיי' י"ז). על אלעזר צן דורדי שאמר הרים וגצעות צקשו עלי רחמים וייתה נשמתו וייתה צ"ק שמוזמן לחיי עוב"צ וקשה דהגס שעשה חסודה ונתכפר לו וכקטן שגולד דמי מ"מ הרי זה ערעילאי ומאין ה' לו לצוש, ותי' ואמר שסילקו לצוש מאותו וכי' והלצישו אותו לעוב"צ עכד"ה, וכן יש ענה כשכולל את עלמו עם נדיקי הדור אז ישיג הלצוש שלהם עמהם וכמו שהוא צכונת צרכת שומע תפלה כנודע וז"ש היודע יר כל ילורים (שהאדם מוכרח לחטוא ועיי' מכפר לו ית"ש. ונעשה כאלו) יולרס צצטן (כקטן שגולד, חמנס הלצוש של תורה ומלות יחי' לו עיי') הכ"ל יכול (כ"ל נקרא הליס"ע כנודע) וכוללס יחד (שכולל א"ע צהצדיקים ולצוי תורתם ועצודתם ומלותם) כנז': צה. מה שאומרים הש"ץ או"א ה' עם פיפיות וכי' וגס אוחילה לאל קודס על כן נקוד לך וכי'